

Het goede nieuws over enkele diertjes op Kodiël

Op Kodiël zijn er drie drie van Karin en een hele grote iets te zeggen heeft. In dit Karin. De speciaalste van allemaal is Sam. Hier is de top drie van zijn 'bijzonderheden'.

soorten ezels: twee van Maureen en Hedwig, met een baard die in de illusie leeft dat hij daar tekstje zullen we ons beperken tot de drie van

De absolute nummer één zal altijd het wreed accident met de barbecue blijven op die mooie zomerdag dat heel De schutting op bezoek was. Zelfs toen zijn haren op zijn neus omhoog krulden van de hitte vond hij het nog niet nodig om achteruit te gaan.

Op nummer 2 staan zijn dagelijkse discussies met zijn leeg hooirek. Hij gaat ervoor staan en begint er luidkeels tegen te balken vanuit de veronderstelling dat er zo hooi in valt. (Sommige mensen doen dat ook met slecht functionerende drankautomaten).

Op drie staat het feit dat als hij een wandeling heeft gemaakt, hij gewoon vergeet waar 'zijn huis' is en er gewoon voorbij loopt. Ook al is hij het super buitenbeentje, toch blijft hij de liefste van allemaal.

Betreft zijn opleiding kunnen we zeggen dat hij nu afgericht is en kan meedoen met de activiteiten op Kodiël. Hij trekt de kar en maakt tochtjes met een ruiter op zijn rug. *"En het staat vast: hij is de grootste ezel van Merchtem!"*

Lily is nu 1,5 jaar en een echte kapoen. Ze is speels van karakter. Ik neem haar af en toe mee op wandeling. Vanaf volgende lente begint het serieuze werk met de echte scholing.

En dan is er nog Vali, de Noire du Berry die volgens Karin op de jaarmarkt zeker de eerste prijs gaat halen voor de mooiste merrie (en ze zou wel eens gelijk kunnen hebben). Vali is een ezel die heel graag werkt. Ze is heel ernstig als ze aan het werken is en ze leert heel snel bij.

Op dit ogenblik ben ik intensief met haar africhting bezig. Vier à vijf keer per week maken we een wandeling. Het is beter om dit elke dag te doen gedurende een half uurtje dan 1 keer per week een ganse namiddag. We zijn begonnen met gewoon langs de straat wat te wandelen. In het begin was ze heel erg bang van auto's, ze had immers altijd op een weide gestaan en nog nooit echt auto's gezien. Dat gaat nu al veel beter, ze gaat vlot langs auto's, vrachtwagens en tractoren. Soms is ze nog wat bang van fietsers, als ze die niet heeft horen komen.

Sinds enkele weken leg ik elke keer het pakzadel op haar rug, zodat ze traint om gewicht te dragen. Ik ben begonnen met er een zak zand van 25 kg op te leggen en dit gewicht wordt stilaan opgedreven (we zitten nu aan 40kg). De bedoeling is om haar rugspieren te versterken zo dat ze op termijn een volwassen persoon kan dragen. Ik heb er al even op gezeten maar sinds kort is het Hanna die er als eerste op rijdt. Ze zal binnenkort wandelingen kunnen maken met wat zwaardere ruiters op haar rug. Tegen de zomer zouden we haar dan leren de kar trekken. De

stap daarna is dan dat Vali en Tisnit in tweespan het nieuwe huifkarretje trekken!

De lammetjes:

Op Driekoningen zijn er drie schapenlammetjes geboren. We merkten snel dat ze prematuur waren. De moeder had niet veel melk. Daarom heeft Hedwig haar gemolken zodat de kleintjes met een spuit de biestmelk kregen. Voor de deelnemers was dit een hele belevenis.

Velen keken er al naar uit om ze later zelf met de fles te mogen voeden. Ik haalde bij een bevriende boer biestmelk van een koe om hen de beste startkansen te geven. Ze kregen elk drie keer biestmelk en dan schakelde ik over op poedermelk. De eerste twee weken waren er vier voedingen: 4u 's morgens, 10u, 16u en 22u. Na 6 dagen konden ze rechtstaan en we kregen hoop. Nikki was de sterkste en is nu al een flink lammetje. Ze loopt vaak los op de koer en in de bessentuin en loopt gewoon achter de mensen aan. Ondanks de goede zorgen mocht het voor de andere niet baten. Maar dan wachtte ons nog een moeilijkere taak: boer Hedwig overtuigen om Nikki te houden. Met de vrijwilligers van Kodiel deden we samen ons best om hem te overtuigen. Hedwig vond het niet zo'n goed idee omdat je met zo'n prematuurtje niet kan kweken. Maar onze overtuigingskracht was groter dan het gezond boerenverstand van Hedwig en we hebben beslist dat ze op Kodiel mag blijven. Welkom Nikki !!!

Intussen zijn er nog drie andere lammetjes geboren. Twee lopen al terug met de moeder op de weide. Eentje moet ik ook bijvoederen met de fles. De buurman had ook zo een lammetje en zei: ge kunt dat goed ge moogt het mijne ook hebben. Het is op "Den 86" een heel levendige babyopvang geworden.

Maureen